

# Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 31 ianuarie 2015, ora 19<sup>30</sup>

Ewald Frank

Cuvântul de introducere din 1 Ioan 3:19-24: *„Prin aceasta vom cunoaște că suntem din adevăr și ne vom liniști inimile înaintea Lui, în orice ne osândește inima noastră; căci Dumnezeu este mai mare decât inima noastră și cunoaște toate lucrurile. Preaiubiților, dacă nu ne osândește inima noastră, avem îndrăzneală la Dumnezeu. Și orice vom cere vom câpăta de la El, fiindcă păzim poruncile Lui și facem ce este plăcut înaintea Lui. Și porunca Lui este să credem în Numele Fiului Său, Isus Hristos, și să ne iubim unii pe alții, cum ne-a poruncit El. Cine păzește poruncile Lui rămâne în El, și El în el. Și cunoaștem că El rămâne în noi prin Duhul pe care ni l-a dat”.*

Noi nu doar cântăm, ci noi o credem din toată inima: Numele Lui este Minunat, Sfetic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii. Da, este pur și simplu puternic că noi toți putem fi legați în Domnul. Știm că Dumnezeu lasă să răsune ultimul mesaj și toți aceia care sunt din Dumnezeu ascultă și sunt atenți la ceea ce are Domnul să ne spună.

Apoi vă rog să nu zâmbiți, dar avem o întrebare ciudată, care n-a mai fost pusă aici, dar care ne face să râdem. Întrebarea pusă este: „Au voie frații și surorile să se salute cu un sărut?” Aceasta cu referință la 2 Cor. 13. Frați și surori, trebuie să spunem cât de important este să nu se citească doar un singur verset, ci să se citească versetul care este scris înainte și versetul care este scris după aceea; și apoi nu va mai fi nicio întrebare.

Să citim ambele versete. 2 Cor. 13:11: *„Încolo, iubiți frați, bucurați-vă, lăsați-vă corectați, primiți mustrarea, fiți un cuget și pașnici, trăiți în pace, și Dumnezeuul dragostei și al păcii va fi cu voi”.*

(În traducerea Cornilescu: „*Încolo, fraților, fiți sănătoși, desăvârșiți-vă, îmbărbătați-vă, fiți cu un cuget, trăiți în pace, și Dumnezeu dragostei și al păcii va fi cu voi*”.) Aici este adresat fraților: Salutați-vă unii pe alții. „*Spuneți-vă unii altora sănătate, cu o sărutare sfântă. Toți sfinții vă trimit sănătate. Harul Domnului Isus Hristos și dragostea lui Dumnezeu, și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți! Amin*”. Noi vedem cât este de important să nu se citească doar un verset, ci și ceea ce este scris înainte și ceea ce este scris după aceea.

Frați și surori, noi cu toții am înțeles că trăim într-un timp deosebit de important. Este cu adevărat timpul sfârșitului în toate domeniile, la toate nivelele. Dacă, de exemplu, luăm partea care ni se adresează nouă, vedem că această Evanghelie a Împărăției lui Dumnezeu este predicată tuturor popoarelor. Aceasta privește pe aceia care au fost hotărâți să audă Cuvântul, să-l creadă, să primească ultimul mesaj divin și să fie aduși înapoi la început. La fel vedem și toate celelalte evenimente care își iau decursul lor. Ordinea divină în căsnicie, în familie se pare că nu mai este valabilă, toate au deraiat și nu știm încotro merg. Dar știm un lucru: toate acestea vor sfârși acolo unde calea largă se sfârșește pentru toți aceia care n-au ascultat de Cuvânt și nu s-au lăsat cuprinși de harul lui Dumnezeu. Noi nu putem schimba acest lucru.

Pe mine mă mișcă ceea ce s-a aflat în toată lumea cu referire la data de 27 ianuarie și ceea ce s-a întâmplat la Auschwitz cu cele șase milioane de iudei. Eu o spun dintr-un anumit motiv, pentru că aceasta a fost o întrebare care a ars în inima mea; la începutul anilor '50 când s-a făcut de cunoscut ce s-a întâmplat acolo, noi am știut ce este scris în Geneza 12:3: „*Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema*”. Voi vă puteți închipui că toate crimele acelea au fost puse în seama germanilor. Dacă ai un pașaport german, și apoi dintr-o dată în Australia și apoi în Noua Zeelandă, după o adunare, un frate vine și-ți spune: „Ascultă, tu ești primul german pe care eu îl pot primi și îl pot accepta”.

Pe mine m-a mișcat foarte mult că după cel de-al Doilea Război Mondial, toți credincioșii, indiferent de biserică sau grupare,

au organizat ore de rugăciune, pentru că toți am avut impresia că este un blestem peste țara noastră din cauza lucrurilor care s-au făcut cu evreii. Apoi a venit acea zi de 2 decembrie 1962, când fratele Branham, din cerul senin, a spus: „Frate Frank, nu-ți face griji! Peste Germania nu este niciun blestem. Dumnezeu va trage la răspundere pe cei responsabili, cei care au făcut aceste lucruri”. Nu vă puteți închipui ce s-a petrecut în mine în acea clipă.

Dacă aruncăm o privire scurtă în istorie, atunci noi trebuie să vorbim despre începutul împărăției romane. Noi cunoaștem împărăția babiloniană, medo-persană, greacă și apoi a venit împărăția romană. Cu toții știm ce s-a întâmplat în anul 63 și în anul 31, înainte de Hristos, când anumite teritorii au fost incluse în împărăția romană. Doresc să ating încă un singur punct, care nu ține de propovăduire: când învățătura trinitară a fost inventată, cu adevărat prin această trinitate poporul Israel a fost blestemat pentru prima dată.

Apoi în anul 321, după Hristos, sabbatul le-a fost interzis iudeilor, duminica le-a fost impusă și sinagogile au fost închise și transformate în grajduri pentru porci. Este de neconceput ce s-a făcut cu evreii în toți acești ani. În șapte cruciade, din anul 1095 până în anul 1292, milioane și milioane de oameni au fost uciși doar pentru că erau evrei. Dar încoronarea întregii lucrări a avut loc în timpul nostru. Îi mulțumim Domnului Dumnezeuului nostru că nu avem nicio vină, ci cu adevărat Domnul Dumnezeu îi va trage la răspundere doar pe aceia care au săvârșit aceste fapte.

La deschiderea celor șapte peceti, în a cincea pecete, fratele Branham a spus că toți acei iudei care au fost uciși – printre ei fiind și cei din al Treilea Reich – strigau după răzbunare și lor le-a fost dată câte o haină albă și „*li s-a spus să se mai odihnească puțină vreme, până se va împlini numărul tovarășilor lor de slujbă și al fraților lor, care aveau să fie omorâți ca și ei*”. Frați și surori, aici noi avem o mare avertizare care ar trebui să ne cuprindă în adâncul adâncului nostru. Ce a spus Domnul nostru atunci când El a plâns pentru Ierusalim? În Luca 21 este partea în care timpul sfârșitului este luminat încă o dată. Dar în Luca 19:42, El plânge asupra Ierusalim și

spune: „O, Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile care puteau să-ți dea pacea!”

În Evanghelia lui Luca 11:52 avem musturarea pe care Domnul a exprimat-o atunci: „*Vai de voi, învățători ai Legii! Pentru că voi ați pus mâna pe cheia cunoștinței: nici voi n-ați intrat, iar pe cei ce voiau să intre i-ați împiedicat să intre*”. Apoi dacă deschidem la Cuvântul din Evanghelia lui Luca 7, de la vers. 27, vedem cum Domnul nostru încadrează biblic slujba lui Ioan Botezătorul și apoi în vers. 30 spune: „*Dar fariseii și învățătorii Legii au zădărnicit planul lui Dumnezeu pentru ei, neprimind botezul lui*”. Aici noi avem o puternică avertizare care ne trece prin măduva oaselor. Ioan Botezătorul era un proroc făgăduit despre care Domnul a spus: „*Iată, Eu voi trimite pe solul Meu înaintea Mea care Îmi va pregăti calea Mea*”. Iar cărturarii, cu răstălmăcirile lor, se sărbătoreau pe ei înșiși și n-au recunoscut ziua cercetării pline de har.

Apoi în Luca 21:24 Domnul a trebuit să exprime sentința, spunându-le ce se va întâmpla: „*Vor cădea sub ascuțișul sabiei, vor fi luați robi printre toate neamurile; și Ierusalimul va fi călcat în picioare de Neamuri, până se vor împlini vremurile Neamurilor*”. Aceasta a fost sentința exprimată. Frați și surori, ce se va întâmpla cu toți aceia care resping mesajul și mesagerul pe care Dumnezeu l-a rânduit și l-a făgăduit pentru timpul nostru și își bat joc de el? Ce va fi cu ei?

Frați și surori, Dumnezeu ne-a dăruit harul să recunoaștem, să primim, să credem și să ne fie descoperit, că Domnul a dat o făgăduință pe care a împlinit-o în timpul nostru. De aceea suntem un popor ales, suntem o preoție sfântă, gloata întâilor născuți, cei care am fost răscumpărați prin sângele Lui. Acest lucru a fost amintit în cântări: „prin sângele Mielului”. Când un necredincios ascultă și aude, „spălat în sânge” atunci el se gândește: „Cum să se petreacă așa ceva?” „Ce să fie aceasta?”

Atunci trebuie să te întorci la început și să știi că viața este în sânge. Domnul a spus: „*Omul s-a făcut un suflet viu*”. Apoi trebuie să știi că în grădina Edenului au fost jertfiți primii doi mielusei pentru ca

Adam și Eva să fie îmbrăcați. Atunci trebuie să știi cine a jertfit un miel. De exemplu, Abel. Trebuie să mai știi că în Exod cap. 12 este scris: „*Când Eu voi vedea sângele, atunci voi trece* (ocrotitor) *pe lângă voi și nu vă voi face niciun rău*”. Frați și surori, noi nu propovăduim doar un mesaj al timpului de sfârșit, ci noi propovăduim mântuirea deplină pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o prin har în Isus Hristos, Domnul nostru. Și că El, ca Miel al lui Dumnezeu, Și-a vărsat sângele pentru ca noi să fim spălați, mai albi ca zăpada.

În predica „Recunoașteți ziua și mesajul ei”, la pagina 25, fratele Branham a spus: „Vedeți voi mesajul ceasului? Puteți voi înțelege unde ne aflăm noi? Mesajul din Scriptură vă descoperă în ce ceas trăim. Isus le-a reproșat israeliților: «Dacă voi ați fi recunoscut ziua cercetării și ce slujește pentru pacea voastră!» Într-o zi El s-a uitat de pe muntele Măslinilor spre Ierusalim și a spus: «Ierusalime, Ierusalime... ». Și plângea”.

Înainte de aceasta, la pag. 22, fratele Branham ni s-a adresat nouă cu cuvintele: „Ce să fie restituit în aceste zile din urmă? Ascultați, fraților din bisericile creștine: sărbătoarea originală de la Rusalii, așa cum a fost la început, trebuie să fie restituită. Ea va fi restituită, înainte să răsunе sărbătoarea trâmbițelor pentru Israel. Trebuie să fie restituită și trebuie să fie ceva prin ce se întâmplă”. Și apoi vin ultimele versete din prorocul Maleahi care ne spun că inima copiilor va fi întoarsă la credința părinților. Este atât de minunat să știi că Dumnezeu are un plan de mântuire și că noi îl putem crede din inimă. Noi n-am urmat unor basme meșteșugit alcătuite, ci noi am urmat Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu și până astăzi noi credem din toată inima așa cum zice Scriptura.

Este interesant să citești cât de des este scrisă în Noul Testament formularea: „*asa cum zice Scriptura*” sau „*cum este scris*”. Citiți o dată și vedeți, este folosită aproape de 150 de ori. În Noul Testament este dovedit că tot ceea ce a fost anunțat în Vechiul Testament, prin profeție, s-a împlinit și încă se împlinește până astăzi. Domnul nostru a citit atunci și a putut spune: „*Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură pe care le-ați auzit*”. Dumnezeu ne-a

dăruit harul ca să auzim, să credem Cuvântul acestui ceas și să ne fie descoperit. Este marele cadou pe care Dumnezeu ni l-a dăruit prin har.

Apoi noi ne întoarcem la faptul că noi, cei care am devenit credincioși, trebuie să facem un început corect. Toți trebuie să părăsească calea cea largă care duce la nenorocire, să intre prin poarta cea strâmtă și să pășească pe calea cea îngustă. Domnul nostru vine și ne spune în Matei cap. 11: „*Veniți la Mine!*” Calea a fost pregătită și noi putem veni la Domnul nostru. În mod deosebit, toți aceia care sunt noi în mijlocul nostru, toți tinerii, toți aceia care încă nu L-au trăit pe Domnul. Aici o avem scris negru pe alb.

În Matei cap. 11 ne-a fost spus, începând de la vers. 28: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă*”. Odihnă în Dumnezeu, pace cu Dumnezeu, prin credință în lucrarea isprăvită pe crucea Golgotei. Tuturor celor ce vin la Domnul, acelorale este spus în vers. 29: „*Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre*”. „*Luați jugul Meu asupra voastră!*”

Voi știți ce este un jug. Într-un jug două animale merg împreună în cadență. Un jug se pune pe grumazul boilor ca ei să nu se frece unul de altul, ci fiecare din ei să aibă loc și să meargă în cadență. Noi trebuie să pășim în cadență cu Domnul nostru. Trebuie să fim aduși în această stare de a fi în conformitate cu fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. „*Luați jugul Meu asupra voastră, nu mergeți singuri, fiecare pentru sine, ci împreună cu Mine!*”

Enoh a umblat cu Dumnezeu. Noi trebuie și putem să umblăm cu Dumnezeu în conformitate cu scumpul și sfântul Său Cuvânt. Deci: „*Veniți la Mine!*”, nu la predicator. Vino la Domnul, El te cheamă, nu predicatorul! Predicatorul dă chemarea, dar Domnul este Cel ce strigă: „*Veniți voi la Mine, toți cei trudiți și împovărați, Eu vreau să vă dau odihnă pentru sufletele voastre*”.

Apoi în Matei cap.10, de la vers. 36 este descris ce ni se poate întâmpla dacă am devenit credincioși cu adevărat. Cine a devenit cu adevărat credincios nu poate încheia niciun compromis. Noi am luat o hotărâre pentru Domnul, așa cum El a luat o hotărâre pentru noi. Este

scris în Matei 10:36: „*Și omul va avea de vrăjmași chiar pe cei din casa lui. Cine iubește pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine; și cine iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine*”. Apoi vine în vers. 39: „*Cine își va păstra viața o va pierde; și cine își va pierde viața pentru Mine o va câștiga*”.

Este pur și simplu hotărârea pe care noi am luat-o și așa rămâne. Și toți ceilalți care iau aceeași hotărâre vor merge împreună cu noi. Cine nu ia aceeași hotărâre pentru Domnul, va fi împotriva noastră. Aceasta noi nu o putem schimba.

Apoi în Matei 10 de la vers. 38 este scris ce trebuie să mai facem: „*Cine nu-și ia crucea lui și nu vine după Mine nu este vrednic de Mine*”. Deci jugul, apoi să-ți iei crucea și să-L urmezi pe Domnul. Căile credincioșilor nu sunt presărate cu petale de trandafir, ci sunt pline cu spini. Dar Dumnezeu ne-a dăruit harul să-i putem iubi pe toți, chiar dacă noi suntem urâți. În Vechiul și în Noul Testament avem făgăduința că Domnul va fi cu noi și că tot ceea ce va face dușmanul nu va avea niciun efect.

În Isaia 66:2 avem făgăduința: „*Toate aceste lucruri, doar mâna Mea le-a făcut, și toate și-au căpătat astfel ființa – zice Domnul. – Iată spre cine Îmi voi îndrepta privirile: spre cel ce suferă și are duhul măhnit, spre cel ce se teme de Cuvântul Meu*”. Prin harul Său, Domnul trebuie să ne dăruiască o inimă care nu se împietrește, ci acceptă și primește totul prin credință. În Isaia 54, Domnul ne-a dat făgăduința că nicio armă care este făurită împotriva noastră nu poate avea biruință. Dumnezeu este cu noi până când noi vom vedea ceea ce am crezut. Isaia 54:17: „*Orice armă făurită împotriva ta va fi fără putere; și pe orice limbă care se va ridica la judecată împotriva ta o vei osândi,*” ca fiind mincinoasă. „*Aceasta este moștenirea robilor Domnului, așa este mântuirea care le vine de la Mine, zice Domnul*”. Puternic verset. Este exact ceea ce ne-a făgăduit Domnul nostru: „*Eu voi fi cu voi, și voi fi în voi, toate zilele până la sfârșitul veacului*”.

Să spunem pe scurt pentru ce suntem noi astăzi mulțumitori. De fapt, de ce suntem adunați astăzi, aici, din est, vest, sud și din

nord? Pentru că este un Cuvânt din Evanghelia lui Matei, care spune că noi vom veni de la apus și de la răsărit ca să ascultăm cuvintele Domnului. Dumnezeu cu adevărat S-a îngrijit de tot. Și să spunem aceasta încă o dată: este har că noi putem veni din est, din vest, din sud și din nord și să ne adunăm în acest loc, este har că toată lumea, de la răsăritul până la apusul soarelui, ne poate vedea și poate avea părtășie cu noi și întreg pământul poate afla ceea ce face Dumnezeu în prezent.

Eu la început nu v-am spus ce s-a întâmplat în ultima călătorie misionară. Dar cu adevărat este puternic să trăiești cum Dumnezeu poartă de grijă în toate popoarele și în toate limbile ca poporul Său să se adune și toate predicile să fie înregistrate și traduse în toate celelalte limbi. Astăzi fratele Hermann Henrich, mi-a arătat o predică pe care am ținut-o în 1971, în România, care a fost înregistrată și apoi a fost transcrisă. El mi-a spus: „Predica aceasta este așa ca și cum ai fi ținut-o ieri!” În toți acești ani am propovăduit Cuvântul și am dat mărturie despre ceea ce ne-a făgăduit Domnul și despre ceea ce face El în prezent.

Să ne întoarcem la ceea ce s-a întâmplat în ultima călătorie. Toți frații din Nepal, din Vietnam, și din Cambodgia, au venit să asculte Cuvântul Domnului. Și eu pot să vă spun sincer, totul a decurs așa cum a fost planificat, atât zborurile cât și adunările. În fiecare localitate, cu fiecare ocazie, trebuie să spui: „Aceasta ar putea fi ultima dată”. Ca nimeni să nu mai stea pe gânduri, ci: „*Astăzi dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile!*” Noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu. Acum avem invitațiile în Dubai la Abu Dhabi, unde n-am fost niciodată ca să aducem Cuvântul Domnului. Foametea este prezentă acolo, iar aici avem invitațiile. Dumnezeu S-a îngrijit de toate lucrurile.

Noi avem ultimul mesaj divin și toți cărturarii trec pe lângă acest mesaj. Ei resping botezul în Numele Domnului Isus Hristos și spun că noi suntem rătăciți. Nu, nu, nu! Scriptura spune: „*Un Domn, o credință, un botez*”. Biblia nu spune doar ceea ce este scris în Matei 28, dar și ceea ce este scris în Marcu 16 și ceea ce este scris în Luca 24 și ceea ce este scris în Evanghelia lui Ioan cap. 20. Ce este scris

acolo? Se face referire la ultima însărcinare care este dusă la îndeplinire și astăzi pe întregul pământ.

Cum am amintit la început despre Cuvântul din 2 Cor. 13. După Matei 28 trebuie să te duci la Faptele apostolilor, la ziua fondării Bisericii nou testamentare, ca să știi cum trebuie împlinită însărcinarea divină. Apoi trebuie să mergi mai departe, de la Fapte 2 la Fapte 8, apoi la Fapte 10 și la Fapte 19 ca să știi că în Ierusalim, în Samaria sau în Efes, toți adevărații credincioși au fost botezați în Numele Domnului Isus Hristos. Dumnezeu ne-a dăruit harul să respectăm modelul biblic, să ne întoarcem la el, ca să știm că ceea ce a făcut Dumnezeu la început, ce a poruncit El și felul cum s-a dus la îndeplinire la început, este valabil până când El va reveni, până când Domnul nostru va reveni ca să ne ia Acasă. Dar cu cine poți vorbi despre aceste lucruri? Dumnezeu trebuie să vorbească cu oamenii. Și trebuie să fii atent chiar și atunci când dăm mărturie, dacă oamenii ne ascultă și dacă ei înțeleg cu adevărat că nu noi suntem aceia care vorbim, ci Domnul le vorbește prin Cuvântul Lui.

Noi de fiecare dată ne întoarcem la însărcinarea pe care Domnul Dumnezeu i-a dat-o fratelui Branham, pentru că el a fost trimis cu un mesaj care premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. Dumnezeu ne-a călăuzit în așa fel ca noi să aflăm de acest mesaj, să fim atinși, să-l credem și să-l primim. Totul este doar har. Noi putem mulțumi din inimă că Dumnezeu, în tot ceea ce a făgăduit, veghează asupra făgăduințelor și le împlinește la timpul Său. Deci, înapoi la început, înapoi la învățătura apostolilor așa cum a fost cu adevărat la început. Și așa va rămâne până la sfârșit.

Domnul va desăvârși planul Său de mântuire cu Biserica dintre națiuni și apoi El Se va întoarce spre Israel și va desăvârși planul Său de mântuire cu Israelul. În Apoc. 7 putem citi două lucruri: mai întâi despre cei 144.000 care vor fi pecetluiți, apoi despre gloata care va trece prin necazul cel mare, despre care este scris că și: *„Ei și-au spălat hainele în sângele Mielului”*. Și dacă există oameni care afirmă că Sângele nu mai este pe tronul de har, atunci să știe că Sângele rămâne pe tronul de har până când și ultimul va fi curățat. Suntem pur și simplu mulțumitori.

Frați și surori, eu nu pot intra în toate detaliile, dar într-un e-mail este scris că „fratele Branham, ca proroc, s-a rugat pentru fratele cutare și cutare și l-a pus în slujbă. Și dacă acest frate, care a fost pus în slujbă de fratele Branham, a primit descoperirea despre cele șapte tunete, atunci noi trebuie să s-o credem și să s-o primim”. Da, da. Eu doresc oameni peste care Domnul Și-a pus mâinile, nu doisprezece frați. Au fost doisprezece frați pentru care s-a rugat fratele Branham. O spun dintr-un anumit motiv, pentru ca să păstrăm respectul față de Dumnezeu și Cuvântul Lui. Dacă glasul din cer a spus: „*Pecetluiește ce au spus cele șapte tunete, și nu scrie ce au spus!*” Aceasta este suficient pentru mine. Aceasta este suficient pentru mine o dată pentru totdeauna. Restul îl predăm în brațul lui Dumnezeu.

Însărcinarea noastră este să credem ce și cum zice Scriptura. Pregătirea noastră prin har s-o trăim și să credem că tot blestemul, toată osânda și toate păcatele au fost luate de la noi. Noi suntem cu adevărat într-o mare așteptare a ceea ce va face Dumnezeu la sfârșit în Biserica Mireasă prin har. Dumnezeului nostru cu adevărat Îi dăm cinste pentru aceasta.

În ce privește al Treilea Reich și prigonirea iudeilor, eu sunt încă foarte trist, ca să nu spun foarte apăsător. Dar Dumnezeu S-a îngrijit și pentru aceasta mi-a și dat răspunsul.

Noi Îi putem spune totul Domnului și totul va fi bine cu noi toți. „*Și Duhul și Mireasa spun: «Vino!» și cine aude să spună: «Vino!»*” Toți aceia care, cu adevărat, au acceptat și au primit, sunt mulțumitori și bucuroși în inima lor pentru că au auzit ultimul mesaj și pot crede așa cum zice Scriptura.

Să facem un rezumat. Domnul a plâns atunci asupra Ierusalimului. El i-a acuzat pe cărturari că ei au pus mâna pe cheia cunoștinței mântuirii și au zădărnicit planul de mântuire pentru ei înșiși, nelăsându-se botezați de Ioan. Ce le va spune Domnul, cărturarilor din timpul nostru? Ei au pus mâna pe chei. De ce i-a spus Domnul lui Petru, după ce îi dăruise descoperirea: „*Ție îți voi da cheile Împărăției*”? Accesul, descoperirea lui Isus Hristos, cheia credinței i-a fost dată și noi pășim pe pământul descoperirii. Nu este

doar o conversație a lui Petru cu Domnul, ci este în legătură cu descoperirea: „*Îți voi da cheile Împărăției cerurilor, și orice vei lega pe pământ va fi legat în ceruri, și orice vei dezlega pe pământ va fi dezlegat în ceruri*”.

Eu spun aceasta din cauza acelor care mai sunt legați, care nu se pot ajuta, care sunt triști, care se luptă, se roagă și nu pot străpunge și nu știu ce să facă mai departe. Noi avem astăzi în mijlocul nostru oameni tineri care cu adevărat au nevoie de harul lui Dumnezeu, de eliberarea interioară. Aceasta poate fi acea zi! Noi am citit despre aceasta. Domnul spune: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă* pentru sufletele voastre”. Doar dacă Dumnezeu Își poate descoperi mântuirea deplină în noi, atunci noi ne putem pleca sub jugul Lui. Numai atunci ne putem lua crucea și să-L urmăm. Nu o cruce din lemn pe care o ducem în spate sau ne-o atârnăm de gât. Nu! Ci luăm asupra noastră toată ocara din cauza Domnului. Pe cât de sigur purtăm aici ocara, pe atât de sigur vom vedea slava lui Dumnezeu. Și apoi crucea o schimbăm cu o coroană. Cine va rezista până la sfârșit acela va fi încoronat. Vă rog, fie ca astăzi toți care sunt în necaz, toți care au nevoie de eliberare, primiți-o astăzi! Aceasta îmi este astăzi pe inimă, când am citit cuvintele pe care Domnul Însuși le-a spus: „*Veniți, voi toți, veniți toți cei trudiți și împovărați*. Eu vreau să vă dau odihnă, vreau să vă dau liniște și pace”.

Frați și surori, eu doresc și Dumnezeu dorește ca toți cei ce ascultă Cuvântul în acest timp, să-L trăiască pe Dumnezeu în mod personal, să trăiască harul și mântuirea deplină în mod personal. Și apoi mesajul nu va fi doar la nivelul minții, ci va fi pus în inimă prin descoperirea Duhului. Atunci noi Îl putem urma pe Domnul în toate lucrurile. Fie ca Domnul să aibe calea Lui cu noi toți! Noi credem ceea ce zice Scriptura, noi credem ceea ce a făgăduit Dumnezeu, noi am acceptat-o și am primit-o. Și noi știm că Domnul l-a trimis pe robul și prorocul Său. El i-a spus: „Așa cum Ioan Botezătorul a premers primei veniri a lui Hristos, la fel ești tu trimis cu un mesaj care va premerge cea de a doua venire a lui Hristos!” Dumnezeu Însuși a vegheat asupra Cuvântului Său.

Ioan Botezătorul a putut spune: „*Eu nu-L cunoșteam; dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă, mi-a zis: «Acela peste care vei vedea Duhul coborându-Se și oprindu-Se este Cel ce botează cu Duhul Sfânt și cu foc»*”. De aceea, a putut el spune: „*Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc*”. Aceasta a fost siguranța de la începutul slujbei și însărcinării lui: „*Eu însumi nu L-am cunoscut, dar Acela care m-a trimis, Acela mi-a spus...*”. Fiecare slujitor al lui Dumnezeu primește o însărcinare directă și știe exact ce are de făcut. Suntem atât de mulțumitori că Dumnezeu ne-a dăruit acest har.

Așa cum am citit în predica aceasta a fratelui Branham, Dumnezeu a făgăduit că va restitui totul, așa cum a fost în ziua de Rusalii. Și cum s-a întâmplat atunci? Prin revărsarea Duhului Sfânt! Și când s-a întâmplat această revărsare cu Duhul Sfânt? După ce Domnul a cuprins tot ceea ce era scris în proroci, în Moise și în Psalmi și le-a spus ucenicilor Săi: „...trebuia să se împlinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Proroci și în Psalmi”, așa cum este scris în Luca cap. 24.

Frați și surori, n-a făcut Domnul același lucru și cu noi? Nu ne-a adunat El din toate popoarele ca popor al Său? Nu a început cu ceea ce este scris în Moise, în Psalmi și în Proroci? Nu ne-a descoperit El totul și ne-a adus în conformitate cu Cuvântul Său și cu voia Lui, astfel ca revărsarea Duhului Sfânt, ploaia târzie să poată veni peste Biserică, care nu este călăuzită de cărturari și farisei, ci este călăuzită de Duhul lui Dumnezeu în tot adevărul? Așa cum a fost la început, la fel este acum la sfârșit. Și noi vom trăi prin har că toți care acum suntem introduși în învățătura profetică, în acest Cuvânt, suntem aduși în conformitate cu Dumnezeu și cu Cuvântul Lui. Dumnezeu S-a îngrijit pentru aceasta și puterea Duhului Sfânt va fi descoperită.

Pe cât de sigur Domnul ne-a învățat toate lucrurile și ne-a deschis mintea pentru Scripturi, pe atât de sigur putem noi crede așa cum a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Dacă noi vorbim despre har, atunci noi știm despre ce vorbim: „*Voi avea milă de oricine-Mi va plăcea să am milă; și Mă voi îndura de oricine-Mi va plăcea să Mă îndur*” (Rom. 9:15). Dumnezeu a vegheat asupra Cuvântului Său, ne-a

adus înapoi la început, învățătura ne-a dăruit-o prin har și El Își va încheia lucrarea prin puterea Duhului Sfânt. Și nici unul dintre noi nu va avea prea puțin, cu toții vom tresălta de bucurie și vom lăuda pe Dumnezeu. El veghează asupra Cuvântului Său, El veghează asupra poporului Său și va aduce totul la împlinire prin har. Lui, atotputernicului Dumnezeu Îi dăm slava, cinstea, mărirea și închinarea, acum și în vecii vecilor. Amin!

Să ne ridicăm în picioare. Să rămânem în rugăciune și să credem. Acum vreau să întreb, câți din cei prezenți aici vor să-și dedice viața lor Domnului? Cu adevărat să și-o dedice Lui, cu adevărat să poată recunoaște că această seară, această zi este predestinată pentru ei, astfel ca niciunul să nu plece așa cum a venit, ci toți să primească chemarea Domnului și să primească oferta harului pentru ei înșiși: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați*”. Din toți cei care au venit la El, niciunul n-a fost respins. El i-a ajutat pe toți, i-a iertat pe toți și le-a dăruit har tuturor. Și El este același ieri, azi și același în veci.

Ce este scris în prorocul Isaia? Dacă păcatele voastre sunt roșii ca sângele, se vor face albe ca zăpada. Aceasta este scris chiar la începutul cărții Isaia, în cap. 1, v. 18: „*Veniți totuși să ne judecăm, așa vorbește Domnul. De vor fi păcatele voastre cum este cârmâzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca albe lâna. De veți voi și veți asculta, veți mânca cele mai bune roade ale țării*” (vers. 19). Doar să fim binevoitori și ascultători.

Noi cântăm încă o dată *Crede numai* și toți care astăzi doresc să vină în față pot veni.

El ne-a chemat. Noi venim la El. Noi primim ceea ce El ne-a dăruit. Cu adevărat s-a întâmplat pentru tine și pentru mine, pentru noi toți. Nimeni nu trebuie să mai facă ceva. Prin credință să primim și să acceptăm ceea ce El a făcut pentru noi toți. Iubiților, primiți-o așa prin credință și acceptați că astăzi Domnul a permis să răsunе chemarea, că voi ați urmat această chemare, că ziua de astăzi este ziua pe care Domnul a pregătit-o pentru voi, pentru voi toți care ați venit. Și iubiților este cu adevărat așa că astăzi Domnul încă mai dăruiește har,

iertare și mântuire deplină. Puteți voi crede? Puteți voi cu toții crede cu adevărat din toată inima? Puteți crede din toată inima? El a purtat vina mea, El a luat pedeapsa mea asupra Lui, prin rănilor Lui eu sunt răscumpărat.

Domnul nostru a spus în Matei 26, că El Își va vărsa sângele pentru mulți spre iertarea păcatelor. Și El a și făcut acest lucru. Apoi Pavel scrie efesenilor: „*În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor*”. Primiți-o astăzi prin credință. În Efeseni 1:7: „*În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui iertarea păcatelor*”. S-o spunem cu toții împreună. S-o spunem împreună: „*În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său*”. Nu va avea loc cândva, ci o avem acum: „*În El avem răscumpărarea*”. Vă rog, în mod deosebit pe toți tinerii, primiți-o pentru voi. Acceptați-o prin credință. Și aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul pentru voi.

Iubitele Domn, noi credem că aceasta este ziua pe care Tu ai făcut-o pentru noi toți și că noi am luat decizia pentru Tine. Noi astăzi venim înaintea Ta și privim spre Tine, Cel răstignit, care a strigat: „*S-a isprăvit!*”. Tu Ți-ai vărsat sângele Noului legământ pentru Biserica Noului legământ, ne-ai iertat toată vina păcatelor noastre și ai reparat toată dauna. Iubite Domn, eu Te rog pentru fiecare în parte, pentru toți aceia care au venit în față, pentru toți aceia care cred din toată inima lor, indiferent unde se află ei acum. Dăruiește-ne siguranța în credință că Tu ne-ai acceptat și ne-ai primit și că noi suntem proprietatea Ta pentru timp și veșnicie.

Iubitele Domn, Îți mulțumesc din toată inima. Aceasta este o realitate divină, Tu însuși ne-ai chemat: „*Veniți la Mine, voi toți!*” și noi toți am venit la Tine. Noi Ție Îți mulțumim din inimă că Tu ne-ai primit și ne-ai acceptat așa cum suntem. Ție, credinciosule Domn, Îți mulțumim pentru aceasta și Te rugăm binecuvântează-i pe toți. Îți mulțumim încă o dată că această zi a fost pregătită de Tine și Ție Îți mulțumim pentru toți aceia care au venit la Tine, care au acceptat și au primit harul, mântuirea și iertarea. Lăudat și cinstit să fie minunatul și sfântul Tău Nume, Isus. Aleluia! Și încă o dată: Aleluia! Amin!

Acum doresc să vă întreb: câți sunt aici care au nevoie de vindecare? Ridicați scurt mâinile voastre. Sunt unii aici. Cu adevărat este scris: „*Prin rănilor Lui suntem vindecați.*” Aceasta nu este scris doar în Vechiul Testament ca făgăduință, este scris și în Noul Testament că noi prin rănilor Lui suntem vindecați. În 1 Petru 2:24: „*El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn*”. Amin! El a purtat păcatele tale, ale mele, ale noastre, atunci, în trecut. S-a isprăvit! S-a isprăvit! Păcatele noastre le-a purtat în trupul Său, pentru că noi am păcătuit în trup; El a luat asupra Lui toate păcatele noastre, le-a purtat în trupul Său pe lemnul crucii pentru ca noi să fim eliberați. „*El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănilor Lui ați fost vindecați*”. Aici apostolul ni se adresează așa de simplu: „*Voi ați fost vindecați*”. Aceasta o dăm mai departe în Numele Domnului! Prin rănilor Domnului, voi toți care astăzi, aici, credeți și primiți și acceptați, în rănilor Lui voi toți ați fost vindecați! Spuneți: ”Amin!” În rănilor Lui noi toți am fost vindecați. Deci răscumpărarea și vindecarea ne-au fost dăruite de Dumnezeu Însuși în Isus Hristos, Domnul nostru.

Apoi în ultimul verset este accentuată pocăința: „*Căci erați ca niște oi rătăcite. Dar acum v-ați întors la Păstorul și Episcopul sufletelor voastre*” (v. 25). O adevărată pocăință include vindecarea, răscumpărarea, totul. Noi toți rătăceam, dar astăzi noi am acceptat și am primit și știm că am trăit pocăința noastră prin har.

Iubitule Domn, din însărcinarea Ta, în Numele Tău, noi avem dreptul să o exprimăm: în Tine noi avem răscumpărarea, prin sângele Tău. În Tine avem vindecarea. În Tine avem eliberarea. În Tine avem viața veșnică. Iubite Domn, eu Ție Îți mulțumesc pentru această zi, în care Tu ai făcut lucruri mari prin har. Și noi Ție, doar Ție Îți dăm slavă pentru aceasta și Ți-i dedicăm pe toți cei care și-au dedicat viața Ție. Eu doresc să-i văd din nou pe toți la Tine în slavă. Noi credem că Tu o vei dăruia prin har. Lăudat și cinstit să fie Numele Tău minunat, Isus!

Iubitule Domn, binecuvântează pe toți cei care sunt conectați on-line, în toate popoarele și în toate limbile de pe întregul pământ. Ție Îți mulțumim din toată inima și pentru toți traducătorii noștri. Ție

Îți mulțumim pentru că Tu faci posibil ca, Cuvântul Tău să ajungă până la marginile pământului. Fiți cu toții binecuvântați pe toate continentele, în toate limbile, cu binecuvântarea atotputernicului Dumnezeu, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia. Amin. Și tot poporul să spună: Amin.